Núria Terés: Eugenial i vital

Ens agrada imaginar les Fires com un espai de treva d'infortunis i males passades, però a vegades la realitat és més tossuda que els nostres desitjos. Bé ho sabem després de conèixer que ahir va morir la Núria Terés, educadora, amiga i activista social. Amb la Núria ens vam conèixer al cau de Sant Narcís. Devia ser en alguna excursió de Sant Jordi d'abans de canviar de mil·lenni compartint àpats, jocs, valors i somriures en qualsevol prat gironí. Ella com a mare i jo encara com a adolescent. Després, quan vaig ser cap (monitor) de tres dels seus fills, la relació es va anar consolidant i llavors Girona, la política i la seva capacitat de treball per la comunitat i els altres ens va portar a compartir molts més espais. De tota aquesta experiència puc dir que amb la Núria hi trobava sempre una voluntat ferma de transformació, de defensa de valors com la igualtat, la justícia, la cooperació i la solidaritat. Amb la calma d'una dona que recorria la ciutat amb la bici més bonica de les que es fan i es desfan, decorada per ella mateixa, i una mirada de voler copsar amb precisió allò que deies, la Núria et transmetia seguretat, confiança i coratge. Per una persona com jo, considerablement més jove, és d'allò més important trobar-te davant una donassa, en un significat intel·lectual del terme, com la Núria. Només podies aprendre'n, d'ella. Però evidentment amb aquesta mort qui més hi perd és Girona. La Núria ha estat una lluitadora incansable pels drets humans a la ciutat, una activista que treia els temps de sota les pedres per poder desenvolupar tasca social des de la seva estimada Santa Eugènia però també en molts altres indrets. Una persona d'esquerres que sabia escoltar els veïns i les veïnes, una regidora de govern d'ICV que va impulsar propostes molt interessants des de l'àrea d'educació i una regidora de l'oposició constructiva que batallava amb tot perquè Girona no se centralitzés i elititzés. Convençuda dels seus valors i la seva tasca, és també cert que a vegades no havia compartit posicionaments o formes de l'esquerra cupaire. I ens ho havia dit. Tanmateix, ho feia sempre des de la voluntat d'enfortir l'espai polític de l'esquerra a Girona. Amb la mort de la Núria perdem un actiu importantíssim per la ciutat, però tindrem un llegat que és un pou valuós d'aprenentatges i experiències. Aquests dies les pedres de l'antic pont del Dimoni s'exposen al Museu d'Història de la ciutat després de molt de temps amagades de la llum pública. El dia que aconseguim que aquest pont torni a ser al lloc que li correspon no serem pocs els que hi trobarem el somriure i la força de la Núria. Perquè serà sempre amb nosaltres. Gràcies per tot i per tant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/31/nuria-teres-eugenial-vital/812126.html?utm_source=rss